

۱۳_ ای بنت ملکوت نامهات بتاریخ ۵ دسامبر ۱۹۱۸ رسید و خبر پر مسرتی داشت که احبای الهی و اماء رحمن در تابستان در گرین عکا مجتمع شدند و شب و روز بیاد خدا بودند و خدمت بوحدت عالم انسانی مینمودند و محبت بعموم ادیان میکردند بکلی از تعصب دینی بیزار بودند و بجمع اقوام مهربان ادیان الهی باید سبب وحدت بین بشر گردد و اسباب الفت و محبت باشد و مروج صلح عمومی گردد انسانرا بکلی از تعصبا بیزار نماید و روح و ریحان بخشد و بعموم بشر مهربانی کند فرق و امتیاز را از میان بردارد چنانکه حضرت بهاءالله خطاب بعالم انسانی میکند که ای نوع انسان همه بار یکدارید و برگ یکشاخسار نهایتش اینست که بعضی نفوس جاهلند باید آنانرا تعلیم نمود بعضی مریضند باید آنانرا شفا داد بعضی اطفالند باید آنانرا بالغ کرد و بنهایت درجه مهربان باید بود اینست مسلک اهل بها باری امیدوارم که برادران و خواهرانت جمیعا محب عالم انسان گردند